

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko Szkole Podstawowej nr (...) im. (...) w T.
o zadośćuczynienie i zobowiązanie do przeproszenia z tytułu naruszenia dóbr
osobistych w związku z mobbingiem,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 5 sierpnia 2021 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt III APa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. odstępuje od obciążenia skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 23 września 2020 r., III APa (...), oddalił apelację powódki J. P. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 26 września 2019 r., III P (...), oddalającego w całości powództwo o zapłatę 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zobowiązanie pozwanej Szkoły Podstawowej nr (...) im. (...) w T. do złożenia oświadczenia zawierającego przeprosiny w związku z mobbingiem.

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną zarzucając naruszenie art. 227 i art. 232 w związku z art. 308 oraz w związku z art. 380 i art. 382 k.p.c. polegające na uznaniu, że nie doszło do naruszenia przepisów

postępowania przez Sąd pierwszej instancji poprzez odmowę dopuszczenia dowodu z nagrań z płyt CD zawierających nagrania, jakie miały ilustrować zachowania Dyrektora pozwanego wobec powódki i dokumentu w postaci dziennika powódki oraz oddalenia tych wniosków ponowionych przed Sądem Apelacyjnym, podczas gdy były to dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy a uchybienie to miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem treść zgłoszonych dowodów umożliwiłaby trafne rozstrzygnięcie.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa adwokackiego.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca sformułowała istotne zagadnienia prawne: 1/ „Jakie okoliczności winny podlegać ocenie w wypadku zgłoszenia przez stronę dowodu z nagrań rozmów rejestrowanych przez jedną ze stron procesu bez wiedzy i zgody ich uczestników, aby taki dowód mógł zostać przeprowadzony przed Sądem czy winny być to ogólne zasady jakim rządzi się postępowanie czy dodatkowe wymogi z uwagi na rodzaj dowodu?”, 2/ „Czy bez przeprowadzenia tego dowodu przez Sąd należy oceniać jego wartość dowodową?”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi do rozpoznania oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Skarga kasacyjna, jako szczególny środek zaskarżenia, służy realizacji interesu publicznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości. Funkcje postępowania kasacyjnego powodują, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie powinny koncentrować się na wykazaniu, iż w

konkretnej sprawie zachodzą okoliczności przemawiające za interwencją Sądu Najwyższego. Rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. i tylko w przypadku przekonania Sądu Najwyższego przez skarżącego, za pomocą jurydycznej argumentacji, że zachodzi publicznoprawna potrzeba rozstrzygnięcia sformułowanego w skardze zagadnienia prawnego przy jej merytorycznym rozpoznawaniu.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Warunkiem skuteczności wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jest przedstawienie problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Takim zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, lecz także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Przedstawienie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez sformułowanie problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało, i powołanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wtedy Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” i to „istotnym” (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 września 2014 r., I CSK 729/13, LEX nr 1532950; z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, LEX nr 1622307). Ponadto, istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów nie występują, jeżeli Sąd Najwyższy w określonej kwestii wyraził pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 lutego 2015 r., II CSK 428/14, LEX nr 1652383; z 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08,

LEX nr 523522 oraz z 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP - wkładka 2003 nr 13, poz. 5).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skarżąca nie wykazała istnienia tej przesłanki przedsądu. Proceduralne zarzuty kasacyjne nie miały istotnego wpływu na kontestowany negatywny osąd zasadności zadośćuczynienia w związku z mobbingiem, ponieważ powołane przez skarżącą okoliczności stanowiły powielenie zarzutów apelacyjnych, które w istocie rzeczy sprowadzały się tylko do polemiki z ustaleniami faktycznymi zaskarżonego wyroku. Tymczasem z wystarczająco dokonanych ustaleń miarodajnie i przekonująco wynikało, że zarzut powódki o stosowaniu wobec niej mobbingu nie znalazł pokrycia w zebranych materiałach dowodowych.

Dodatkowo w skardze kasacyjnej brak jest zarzutów prawa materialnego, które wyznacza jakie postępowanie dowodowe było konieczne dla dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności, a wcześniej czy przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Nie jest to bez znaczenia w kontekście sformułowanych przez skarżącą zagadnień, gdyż sąd powszechny nie przeprowadza wszystkich zgłoszonych przez stronę dowodów, gdy uznaje, że dotychczasowy materiał wyjaśnił sprawę do rozstrzygnięcia. Prawo materialne stanowi punkt odniesienia dla procesowej podstawy kasacyjnej a nie każde naruszenie przepisów prawa procesowego decyduje o zasadności skargi kasacyjnej, lecz tylko takie uchybienie, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Wobec niewykazania przez skarżącą istnienia powołanej przesłanki przedsądu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.